

Teacher Resources

ਬਾਬਰ ਦਾ ਜ਼ੁਲਮ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਦੇਖ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਰ ਭਾਰਤ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਬਰ ਦੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਮਨਾਬਾਦ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪਾਸ ਪੁੱਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਥਾਪ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲ ਤੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ। ਬੜਾ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬਾਬਰ ਐਮਨਾਬਾਦ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਪਠਾਣਾਂ ਨੇ ਬਾਬਰ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫੌਜੀ ਤਿਆਰੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਮੌਲਵੀ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਬਿਠਾਏ ਸਨ। ਪਠਾਣਾਂ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਲਾਅ ਟਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਬਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਈ। ਜੇਤੂ ਫੌਜ ਨੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਨ-ਮਰਜ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਤਲੇਆਮ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜਿਹੜੇ ਮਰਦ, ਦਿਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਫੌਜ ਲਈ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਚੱਕੀਆਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਰੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਣਾ ਬਣਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਕੇਸ ਸਨ, ਸੰਧੂਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਸੋਫਿਆਂ ਉੱਪਰ ਬੈਠਦੀਆਂ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ, ਦਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁੰਨੇ ਗਏ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਚੱਕੀਆਂ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬਾਬਰ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਮੀਰ ਖ਼ਾਨ ਨੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੱਖੀਂ ਜਾ ਕੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਘੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਘੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਉੱਪਰ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਫਕੀਰ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੰਗ ਲੈ।” ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਇਕ ਖੁਦਾ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਸਭ ਉਸਦਾ ਦਿੱਤਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਸਦੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਘਾਟਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗੇਗਾ, ਉਹ ਬੇਸਮਝ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” ਮੀਰ ਖ਼ਾਨ ਨੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”